

Poble	Escaldes
Parròquia	Escaldes-Engordany
Adreça	Avinguda Carlemany, 37
Tipus de bé:	Hotel
Estil	Arquitectura de granit
Datació	1933-1934
Secció a l'inventari general	Segona, béns immobles inventariats
Classificació	Altres
Data protecció	2004-02-25

Descripció Establiment hotelier projectat el 1933 per l'arquitecte benedictí Celestí Gusí, seguidor de Puig i Cadafalch. La història de l'edifici es remunta a la dècada dels anys 30, quan els monjos de Montserrat van promoure diversos edificis a la zona d'Escaldes (el Col·legi Meritxell i l'Hotel Valira amb la seva pèrgola) sota el nom de Cultural Andorrana, SA, amb objectius educatius i de gestió de l'aigua termal. En un principi, com a complement de l'establiment hotelier, s'havia projectat la construcció d'una pèrgola i d'uns jardins que s'havien d'estendre fins al riu Valira. La sol·licitud d'aquesta part de l'obra es va cursar el 1934. Finalment, el projecte es va reduir al quiosc i la pèrgola que va desaparèixer al principi dels anys 80. L'establiment, en origen, va rebre el nom d'Hostal Valira, no era gestionat directament pels monjos de Montserrat, sinó que el van arrendar.

L'Hotel va ser emplaçat en un punt cèntric de la població d'Escaldes, prop de la plaça Santa Anna i de l'antiga església de Sant Pere, gairebé enfront de l'Hotel Pla. Durant anys la seva pèrgola va ser un punt clau de la vida social de la població. Té planta rectangular i un desenvolupament en alçada de planta baixa, quatre pisos i sotacoberta. La coberta és de dues vessants i s'hi obren tres llucanes importants, la central més ampla que les laterals. L'espai del sotacobert havia estat destinat a residir-hi el personal de l'Hotel.

El material utilitzat a l'exterior és el granit disposat en forma irregular menys a les cantonades on la pedra està més treballada. A la planta baixa les obertures estan emmarcades per arcs de mig punt i la porta principal té coberta pròpia. En origen, aquesta porta era de fusta amb una decoració de tipus oriental, actualment ha estat reemplaçada però es conserva l'original a l'interior. Les obertures de les plantes superiors consisteixen en finestres i balcons curts que sobresurten lleugerament de la façana; són totes de llinda rectangular i estan emmarcades amb maó massís, cosa que crea un contrast visual entre el roig del maó i el gris del parament del mur. Tota la fusta, tant de les baranes dels balcons com antigament dels porticons, anava pintada de color vermell, accentuant encara més el contrast esmentat. També s'hi obre un rengle de finestres petites rematades per un arc falç de mig punt.

L'Hotel Valira és un exemple rellevant de l'arquitectura de granit per la seva qualitat arquitectònica. A més, té el valor de ser un dels establiments hotelers i termals més antics d'Andorra. També és un testimoni valuós de la presència dels monjos de Montserrat a Andorra.

Edicte d'inclusió a l'Inventari general del patrimoni cultural d'Andorra